

Aleg. 216.

Sprawozdanie

komisyi budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie konwersyi pożyczek 5% zaciągniętych w gal. Kasie oszczędności na budowę kulparkowską i budowę pralni przy szpitalu lwowskim w sumach 40.400 zł. i 22.500 zł.

Wysoki Sejmie !

Przy uchwalaniu rubr. XIV. wydatków budżetu krajowego za r. 1887. polecił Wysoki Sejm Wydziałowi krajowemu, aby przeprowadził konwersyę 5% pożyczek zaciągniętych w gal. Kasie oszczędności na budowę Kulparkowską i na budowę pralni przy szpitalu lwowskim w sumach 40.400 zł. i 22.500 zł., a to przez zaciągnięcie 4½% pożyczek w kwotach, odpowiadających wysokości spłacić się jeszcze mających 5% kapitałów dłużnych.

W wykonaniu tego polecenia udał się Wydział krajowy w tej sprawie przedewszystkiem do dyrekcji Kasy oszczędności, która jednak oświadczyła, że konwersya wymienionych pożyczek w tej instytucji na 4½% stosownie do obowiązujących przepisów przeprowadzoną być nie może. Następnie zażądał Wydział krajowy od dyrekcji Banku krajowego przedstawienia szczegółowych dat, czy i o ile konwersya tych pożyczek w Banku krajowym byłaby dla funduszu krajowego korzystną. Z odpowiedzi danej przez dyrekcję Banku krajowego, popartej szczegółowym rachunkiem, przyszedł Wydział krajowy do przekonania, że w danym wypadku konwersya pożyczek w tej instytucji nietylko nie przyniosłaby funduszowi krajowemu spodziewanej ulgi i korzyści, ale spowodowałaby nadto w przyszłości straty, poważnej sięgające cyfry.

Główne przyczyny niekorzystnego wyniku konwersyi w Banku krajowym, a nawet znacznej w danym razie straty — mają swoje źródło w tem, że Kasa oszczędności wypłaciła pożyczki w gotówce, w Banku krajowym nastąpiłoby to mogło w listach zastawnych notowanych obecnie 93 za 100. Dla pokrycia zatem wierzytelności Kasy oszczędności potrzeba zaciągnąć w Banku pożyczkę w sumie przewyższającej o tak znaczną kwotę stan resztującego długu, iż kompensata w pozornie o ½% umniejszonej racie anuitetowej żadną miarą nastąpiłoby nie mogła, tem mniej w obec zwiększonego okresu lat objętego planem umorzenia przedstawionym przez Bank krajowy. Nadto pobiera Bank krajowy przy zrealizowaniu pożyczek rozmaite regulaminem i odnośnemi przepisami ustanowione należności, których cyfra nie jest również bez wpływu na wyniki cyfrowe warunków spłaty.

Powyższy stan rzeczy przedstawił Wydział krajowy w obszernym wywodzie Wys. Sejmowi w roku 1887., a Wys. Sejm na przedstawienie komisji budżetowej, uznając słuszność powodów przemawiających przeciw konwersji wstawił do budżetu na rok 1888. raty anuitetowe obu pożyczek w dotychczasowej wysokości.

Umorzenie tych pożyczek jest kosztownem nie tylko z powodu wysokiego stosunkowo procentu, ale nadto i z tego powodu, że obie te pożyczki nie są hipotecznymi ale zaciągnięte zostały z mocy upoważnienia Wysokiego Sejmu na skrypta dłużne, w skutek czego opłaca fundusz krajowy od rocznych odsetków podatek dochodowy wynoszący około 18%.

Od tej opłaty uwolni fundusz krajowy przemiana tych pożyczek na hipoteczne, z tego też powodu i z uwagi na postanowienia statutu krajowego, który orzeka, iż do stałego obciążenia majątku krajowego wymagana jest uchwała Wysokiego Sejmu sankcyonowana przez Najjaśniejszego Pana, Wydział krajowy nie mogąc bez upoważnienia Wysokiego Sejmu przedsięwziąć w kierunku konwersji stanowczych kroków, przedłożył Wysokiemu Sejmowi wniosek zmierzający do przemiany tych pożyczek na hipoteczne.

Opierając się na powyższym wywodzie komisya budżetowa zgodnie z Wydziałem krajowym wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Upoważnia się Wydział krajowy do ofiarowania gal. Kasie oszczędności bezpieczeństwa tabularnego, celem zahipotekowania pożyczek zaciągniętych na budowę Kulparkowską i budowę pralni przy szpitalu powszechnym na odnośnych majątnościach, ewentualnie do przeprowadzenia konwersji obu tych pożyczek jako hipotecznych w innej instytucji finansowej, gdyby to było korzystniejszym dla funduszu krajowego.

We Lwowie dnia 13. Września 1888.

W zastępstwie:
Artur Potocki.

Sprawozdawca:
Goldman.